

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Κυριακὴν, 11^η/24^η Ἰανουαρίου 2021, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Κατὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην ἡ Ἐκκλησία ὅλη, ἰδίᾳ δέ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων, ἐπιτελεῖ τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Θεοδοσίου, συμφώνως πρὸς τὸ Συναξάριον καὶ ἄλλας ἐκκλησιαστικὰς πηγὰς. Ἡ Ἐκκλησία ἀναμνησκειται ὅτι ὁ ἅγιος Θεοδόσιος προσῆλθεν ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ Μογαρισσοῦ τῆς Καππαδοκίας εἰς τὴν ἁγίαν Γῆν περί τὸ 451 μ.Χ.

Ἀσκηθεὶς ἀρχικῶς εἰς τὴν πλησίον τῶν Ἱεροσολύμων Ἱερὰν Μονὴν τῆς Ἰκελίας, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἰουδαίας καὶ ἵδρυσε τὴν ἄχρι τῆς σήμερον φέρουσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἱερὰν Μονὴν ὡς Κοινόβιον. Ἐνταῦθα ἐδέχετο τοὺς ἀρχαρίους μοναχοὺς, οἱ ὅποιοι ἡσκοῦντο εἰς τὴν ὑπακοήν, τὴν κοινήν ζωὴν καὶ τὴν ἐργασίαν εἰς ἐργόχειρον, ἐξ οὗ συνετήρουν πτωχοὺς καὶ πάντας τοὺς δεομένους. Μετὰ τὴν ἄσκησιν ταύτην οἱ μοναχοὶ ἐλάμβανον εὐλογίαν καὶ μετέβαινον δι' αὐστηροτέραν ἄσκησιν εἰς μοναστηριακὴν Λαύραν, ὡς ἦτο ἡ τοῦ ἁγίου Σάββα. Ὁ ἅγιος Θεοδόσιος ἀνεδείχθη ἡγούμενος / Ἐξάρχος τοῦ Κοινοβιακοῦ βίου εἰς Παλαιστίνην, ἐν ᾧ ὁ ἅγιος Σάββας τοῦ Λαυρεωτικοῦ. Ἀμφότεροι ἅγιοι Θεοδόσιος καὶ ἅγιος Σάββας, ὁμοπάτριοι, σύγχρονοι συνειργάσθησαν καὶ εἰς τὴν καταπολέμησιν τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ καὶ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ δόγματος τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Χαλκηδόνος τοῦ 451 μ.Χ. περί τῆς ἐν τῇ μιᾷ ὑποστάσει τοῦ Χριστοῦ ἀσυγχύτως καὶ ἀδιαιρέτως συνυπάρξεως τῶν δύο φύσεων Αὐτοῦ, τῆς θείας καὶ τῆς ἀνθρωπίνης.

Ἡ Μονὴ αὕτη, κειμένη εἰς τὴν θέσιν, ἐξ ἧς οἱ Μάγοι ὑπέστρεψαν δι' ἄλλης ὁδοῦ εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν, ἀνεδείχθη ἰσχυροτέρα τῶν καταστροφῶν τῶν κατακτητῶν καὶ τῶν φθορῶν τοῦ χρόνου, ἀνεκαινίσθη ὑπὸ τῶν ἐκ Κρήτης μοναχῶν Γαλακτίωνος καὶ Λεοντίου περί τὰς ἀρχὰς τοῦ 20^{ου} αἰῶνος, μεσοῦντος δέ τοῦ αἰῶνος τούτου ὑπὸ τοῦ ἐκ Χίου μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων Βαρθολομαίου, ὑπερμεσοῦντος δέ τούτου ὑπὸ τοῦ νῦν πολιοῦ καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Ἱεροθέου, κτίσαντος νέαν πτέρυγα εἰς τὴν Μονήν, ἀγιογραφῆσαντος τὸν Ἱερόν Ναόν καὶ προστατεύσαντος τὴν πέριξ τῆς Μονῆς περιουσίαν τοῦ Πατριαρχείου.

Εἰς τὴν Μονὴν ταύτην ἐτέλεσε μεταμεσονύκτιον ἀγρυπνίαν, λόγω τῶν μέτρων τοῦ covid-19 ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, τῶν Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων π. Γεωργίου καὶ π. Γιοῦσεφ, τοῦ Ἀρχιδιακόνου Μάρκου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου Συμεών, ψάλλοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου καὶ τοῦ Πνευματικοῦ τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγίου Σάββα Ἀρχιμανδρίτου π. Εὐδοκίμου καὶ μοναχῶν τῆς Μονῆς.

Πρὸ τοῦ Κοινωνικοῦ ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὡς ἔπεται:

«Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου; πορευόμενος ἄμωμος καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ

αὐτοῦ, ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσση αὐτοῦ, οὐδὲν ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν καὶ ὀνειδισμόν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ», (Ψαλμ. 14, 1-3).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Σήμερα, τὸν καιρὸν τῆς θεοφανείας, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ Χριστὸς ἐπέφανεν ἡμῖν, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ καὶ ἐφώτισε τὸν κόσμον, ἐπέλαμψεν ἡ ἐόρτιος μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρός ἡμῶν θεοδοσίου, διό καὶ κληρὸς καὶ λαὸς συνήλθομεν ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῆς ἀσκήσεως αὐτοῦ, ἵνα εὐχαριστιακῶς δῶμεν δόξαν τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ καὶ τιμήσωμεν τὸν ἅγιον Αὐτοῦ.

Ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν θεοδόσιος, ὁ τὸ ἄγονον τῆς ἐνταῦθα ἐρήμου [τῆς Ἰουδαίας] γεωργήσας, ἀνεδείχθη ἄξιός τῆς παροικήσεως καὶ τῆς κατασκηνώσεως εἰς τὰ σκηνώματα τὰ ἐπίγειά τε καὶ τὰ ἐπουράνια τοῦ Κυρίου, ἐφαρμόζων ὅλας τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, ὡς λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος: «Δεῖ οὐ μόνον ποιεῖν τὴν δικαίαν πρᾶξιν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ διαθέσεως δικαίως ἐργάζεσθαι, κατὰ τὸ «δικαίως τὸ δίκαιον διώξει», (Δευτερον. 16,20). Με ἄλλα λόγια, ὁ θεσπέσιος θεοδόσιος συνεκέντρωνεν εἰς ἑαυτὸν ὅλας τὰς ἀρετάς τὰς διακρίνουσας τὸν δίκαιον καὶ ἅγιον ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ.

Τοῦτο ἐξάλλου διατυπώνει ἐναργῶς ὁ βιογράφος τοῦ Ἀββᾶ θεοδοσίου, ἀποκαλῶν αὐτόν «ἀξιομακάριστον καὶ οὐρανοπολίτην, τὸ μέγα κλέος τῆς Παλαιστίνης καὶ τῆς ἐρήμου τὸ καύχημα καὶ τοῦ μοναχικοῦ σχήματος τὸ στήριγμα καὶ τῶν ὁρθῶν δογμάτων ὁ στρατηγὸς καὶ ὑπέρμαχος καὶ τοῦ κοινοβιακοῦ κανόνος ὁ ὁδηγός».

Ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν θεοδόσιος, ἐλθὼν εἰς τὴν ἁγίαν Γῆν, συνανεστράφη μετὰ τῶν μεγάλων τῆς ἐποχῆς του μορφῶν τῆς ἐρήμου, ὡς τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου, Σάββα τοῦ ἡγιασμένου καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις ἀββᾶ Μαρκιανοῦ τοῦ ἐν Βηθλεέμ Κοινοβιαρχοῦντος, ὁ ὁποῖος καὶ προεῖπεν αὐτῷ: «Οὐ γὰρ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὅρους κειμένη», (Ματθ. 5,14). «καὶ σε τοίνυν τὸν κεκρυμμένον πᾶσιν περιφανῆ ποιήσει ὁ Θεὸς καὶ κατάδηλον». Ὡς ἐπίσης μετὰ τινος σεβαστοῦ γέροντος Λογγίνου Καππαδόκου, τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸ τάγμα τῶν σπουδαίων τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως, ὁ ὁποῖος παρέπεμψεν αὐτόν εἰς τὴν ὑπὸ τῆς ἀγίας Ἰκελίας οἰκοδομηθεῖσαν Ἐκκλησίαν τοῦ Καθίσματος τῆς θεοτόκου, ἔνθα διετέλεσε καὶ οἰκονόμος μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς.

Ὁ θεοφόρος Πατὴρ θεοδόσιος τόσον πολὺ διέπρεψεν εἰς τὴν μετὰ πίστεως ἀληθοῦς καὶ ὀρθοδόξου ἀκριβεστάτην ἄσκησιν, ὥστε ὁ ὑμνωδὸς αὐτοῦ βοᾷ καὶ λέγει: «Ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει ἐχρημάτισας Πάτερ, ἀλλ' ὥφθης συμπολίτης ἀγγέλων· ὡς γὰρ ἄσαρκος ἐπὶ γῆς βιοτεύσας σοφέ, τῆς σαρκὸς ἄπασαν τὴν πρόνοιαν ἀπέρριψας, διό καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούεις· χαίρεις, ὅτι ἐκ νεότητος ἠκολούθησας Χριστῷ· χαίροις ὅτι κατεμάραντας τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς».

Ὦντως, ὁ τῆς ἐρήμου πολιστὴς θεοδόσιος κατεδάμασε τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς καὶ κατεμάρανε τὰς ἡδονάς αὐτῆς, ἀκούων εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ Παύλου: «τό γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος, τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ καὶ εἰρήνη· διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται· οὐδέ γὰρ δύναται· οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες Θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται», (Ρωμ. 8, 6-8).

Ὦντως ὁ ἐκ νεότητος ἀκολουθήσας Χριστῷ Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιος, ἐγένετο συμπολίτης τῶν ἀγγέλων. Καί τοῦτο, διότι «ὅσοι γάρ Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοι εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ», (Ρωμ. 8,14), κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος. Ἑρμηνεύων τούς λόγους τούτους ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέγει: «Οὐκ εἶπεν ὅσοι Πνεῦμα Θεοῦ λάβωσιν, ἀλλ' ὅσοι Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, δεικνύς ὅτι οὕτω βούλεται αὐτό [= τό Πνεῦμα] κύριον εἶναι τῆς ἡμετέρας ζωῆς ὡς τὸν κυβερνήτην τοῦ πλοίου καί τὸν ἡνίοχον τοῦ ζεύγους τῶν ἵππων». Ὁ δὲ Ἱερῶτατος Παῦλος λέγει: «Ὁ δὲ Κύριος τό Πνεῦμά ἐστιν· οὗ δέ τό Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία», (Β' Κορ. 3,17).

Με ἄλλα λόγια, ὁ στέφανος τῆς νίκης τοῦ Πνεύματος ἐπὶ τοῦ Νόμου ἢ μᾶλλον τοῦ φρονήματος τῆς σαρκός εἶναι ἢ ἐν Χριστῷ ἐλευθερία, ὡς διακηρύττει τοῦτο ὁ θεῖος Παῦλος: «ὁ γάρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἡλευθέρωσε με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου», (Ρωμ. 8,2). Ἡ ἐν Χριστῷ δὲ αὕτη ἐλευθερία κατορθοῦται διὰ τῆς ἐλευθέρας βουλήσεως τοῦ ἀνθρώπου ἀφ' ἐνός καί τῇ συνεργείᾳ τῆς θείας Χάριτος ἀφ' ἑτέρου.

Ἰδού λοιπόν διὰ τί ὁ ὑμνωδὸς ἀναφωνεῖ: «τό τῆς προαιρέσεως αἷμα μαρτυρικῶ, προέμενος ζήλῳ καί μάρτυς ἀναίμακτος εὐσεβείας ἀναδέδειξαι, θεόφρον Θεοδόσιε». Καυχᾶται ἐν Χριστῷ ἡ ἁγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, διότι δέν ἀνέδειξε μόνον μάρτυρας αἵματος ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καί μάρτυρας ἀναιμάκτους ὑπὲρ τοῦ μυστηρίου τῆς εὐσεβείας, δηλονότι τῆς τηρήσεως τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. «Οὐ μόνον οἱ διὰ τὴν εἰς Χριστόν πίστιν δεξάμενοι τὸν θάνατον μάρτυρές εἰσιν, ἀλλὰ καί διὰ τὴν τῶν ἐντολῶν Αὐτοῦ τήρησιν ἀποθνήσκοντες», λέγει ὁ Εὐάγριος ὁ Σχολαστικός.

Τὸν ἀναίμακτον τοῦτον μάρτυρα τῆς ἀγάπης τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ, τὴν κλίμακα τῶν ἀρετῶν καί τό ἐγκαλλώπισμα τῶν ἀσκητῶν τῆς ἐρήμου τῆς Παλαιστίνης, Θεοδόσιον τὸν Θεοφόρον παρακαλέσωμεν, ἵνα μετὰ τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας πρεσβεύει πρὸς τὸν ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθέντα Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, δοθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα Αὐτοῦ ἔλεος καί τὴν εἰρήνην Αὐτοῦ εἰς τὴν περιοχὴν ἡμῶν καί ἅπαντα τὸν κόσμον. Ἀμήν. Ἐτη πολλά καί ἀπηλλαγμένα τῆς θανατηφόρου λοιμώδους νόσου τοῦ κορωνοϊοῦ».

Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν, ὁ ἀσθενῶν ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Ἱερόθεος ἐδεξιώθη σεμνῶς τὸν Μακαριώτατον διὰ τῶν βοηθῶν αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς